

خداوند متعال در حدیث لوح درباره امام موسی کاظم(ع) چه گفت؟

25 ماه رجب مصادف با هفتم تیرماه سال 1390 برابر با سالروز شهادت حضرت امام موسی کاظم(ع) است.

25 ماه رجب مصادف با هفتم تیرماه سال 1390 برابر با سالروز شهادت حضرت امام موسی کاظم(ع) است. امام بزرگواری که فرزند حضرت امام صادق(ع) هستند و دو تن از فرزندان بزرگواری ایشان یعنی حضرت امام علی بن موسی ملقب به امام رضا(ع) و نیز حضرت فاطمه معصومه(س) در کشورمان میهمان ما و در حقیقت میزبان ما هستند ... ان شالله که بتوانیم میهمان و میزبان خوبی برای آنان باشیم.

حضرت امام موسی کاظم(ع) پس از پدر بزرگواری خود ادامه دهنده راه اجداد بزرگواری خویش در مسیر مقابله با ظلم و ادامه دهنده سیره علمی و عملی آن بزرگواران و ترویج دهنده مکتب فقه جعفری بودند.

نام ایشان «موسی«؛ پدر ایشان امام صادق(ع) و مادرشان حمیده نام داشتند و القاب ایشان عبدصالح، کاظم، باب الحوائج، صابر و امین بود.

وقت و محل تولد آن امام همام صبح روز یکشنبه، 7 صفر سال 128 هجری قمری در روستای «ابواء« (واقع در بین مکه و مدینه) است و وقت و محل شهادت ایشان نیز 25 رجب سال 183 هـ. ق، در زندان هارون و در بغداد در سن 55 سالگی بود که به دستور هارون مسموم شده، و به شهادت رسیدند و مرقد شریف ایشان در شهر کاظمین (نزدیک بغداد) قرار دارد.

دوران زندگی امام موسی کاظم(ع) را می‌توان در دو بخش؛ دوران قبل از امامت، از سال 128 تا 148 هجری قمری (20 سال) و دوران بعد از امامت، از سال 148 تا 183 (35 سال) مورد مطالعه قرار داد.

خلفایی که در عصر امامت ایشان بوده‌اند شامل منصور دوانیقی، مهدی عباسی، هادی عباسی، هارون الرشید بودند و بخش بیشتر دوران امامت آن حضرت (15 سال) در عصر خلافت هارون (پنجمین خلیفه عباسی) بود و آن حضرت در این عصر، سالها در زندانهای متعدد بسر برد و حدود ده سال از امامت امام موسی کاظم(ع) در عصر خلافت منصور عباسی، ده سال در عصر خلافت مهدی عباسی، یک سال در عصر خلافت هادی عباسی و پانزده سال در عصر خلافت هارون واقع شد.

* امام موسی کاظم(ع) در حدیث لوح

خداوند متعال در حدیث لوح که جبرئیل آن را برای حضرت زهرا(س) آورد، در مورد امام موسی کاظم(ع) بیان کرده است: «موسی، بنده من و دوست من و برگزیده من است«

* امام کاظم(ع)

آن حضرت هرگز در برابر طاغوت‌ها سر خم نکرد و تسلیم آنها نشد، بلکه درست در نقطه مقابل آنها گام بر می‌داشت و آنچنان در برابر آنها به خاطر نهدی از منکر و محکوم نمودن کارهای ناشایسته آنها گرفته خاطر بود که به ایشان «کاظم« می‌گفتند، زیرا نام ایشان موسی بود و به خاطر تحمل و مقاومت و ترش رویی در برابر طاغوت‌ها و ستمگران به ایشان «کاظم« می‌گفتند و این لقب در حقیقت نمایانگر شدت نارضایتی امام موسی کاظم(ع) از ستمگران عصر خویش و نهدی از منکر ایشان در برابر آنها بود.

* شکنجه‌های زندان

امام موسی کاظم(ع) در دوران زندگی خود مدتهای بسیاری را در زندان حکومت‌های زمانه گذراند، در فرازی از زیارتنامه‌ای که عالم بزرگ سید بن طاووس آن را در کتاب «مصابح الزائر« نقل کرده است در وصف زندان امام کاظم(ع) چنین می‌خوانیم: «سلام و درود بر آن شکنجه دیده در قعر زندانها و تاریکیهای گودالها، صاحب ساق پای کوفته شده به وسیله حلقه های زنجیرها...«

... سلام بر آن وارد شده بر جد خود حضرت مصطفی(ع) و پدرش حضرت مرتضی(ع)، و مادرش سرور همهی بانوان، با ارثی غصب شده و مقام امامت ربوده شده و حکومت مغلوب گشته و خونی که مطالبه می‌شود و زهری که به او خورانی‌دند؛

* نگاهی بر حوزه علمیه و شاگردان امام کاظم(ع)

آن حضرت شاگردان برجسته پدر را به گرد خود جمع کرد و با عنایت مخصوص به آنها، در حفظ آنها و پاسداری از دانشگاه جعفری تلاش فراوان نمود و با مناظرات خود با دانشمندان بزرگ معروف اهل تسنن و با خلفا و دیگران، همه را تحت الشعاع خود درآورد، یاران آن حضرت مانند بهلول بن عمرو، صفوان، یونس بن عبدالرحمان، محمد بن ابی عمیر نیز که هر کدام استوانه‌هایی برای حفظ حوزه تشیع بودند با اینکه از نظر سیاسی در سخت‌ترین شرایط ها به سر می‌بردند با همت والای خود به پاسداری از دانشگاه جعفری پرداختند.

*منابع: ایسنا

- آشنایی با معصومین (ع)، معصوم نهم حضرت امام موسی کاظم (ع)- آیت الهی، سید مهدی- انتشارات جهان آرا

- سیره چهارده معصوم (ع) محمدی اشتهاردی، محمد - نشر و مطهر، چاپ چهارم بهار 1381